abbe määr ja teised liggi suggulased kuulsid wasto meelt kohto käsko ja kahhetsesid sure kissaga armsa sõbra surma, kes, kui suurtsuggu mees, issandade ulgast essimene, nüüd kõigest aust ning suruses lesk — teotawa surma piddi langema. Jubba se mõtte teggi neid pöraseks, kuddas piddid nemad Reinowadderi wõllapomist oma silmaga näggema? Nemad astusid ühheskoos kuninga ette, pallosid lubba koeo minna, ja läksid — ni paljo neid olli — kuninga koeast ja linnast wälja. Kuninga lõukoera meel läks torso, et ni paljo kulsaid issandaid temast lahkus ja ärrapöggenes; egga wõinud ükski sedda ette arwata mis nüüd nähha sai: et Reinowadderi sõbrad ja suggulased ni wägga perrekas ollid. Selle-pärrast räkis kuningas sallamahti ustawa nõunees-tele: „Ehk kül Reinowadder wägga tigge loom on, siiski ei tohhi meie unnustada, et tema suggulas-test mitto meie tenistusses wägga tarwlikkud on; kes nende asset saab täitma?“

Käne-issand, Messikäp ja Hints ollid kui takjad seutud wangi ümber asja tallitamas ja ruttasid kuninga käsko möda waenlasele teotawa surma kätte saatma; nemad wisid tedda kissaga linnast wälja ja öiskasid rõemo pärrast, kui wõl nende silma paistis. Seal akkas kas wihhaga hunti taggakih-hotama, ütteldes: „Kriimsilm-issand, wana Pühha-jürri-kutsikas, tulletage täna meele, mis wolas tõ-mees ning asjatallitaja Reinowadder sel puhhul olli

kui teie kaddunud wenda tema wihkamise pärrast üllespodi! Ärge jätke wana wõlga kätte tassomata! Ja teie, Messikäppa issand, möttelge nüüd selle peale, kudda Reinowadder teid pettis! kudda tema pärrast wimati tallomehhe õues pakko näppistis wih-hase rahwa malka, meeste ja naiste wopsosi kan-natasite, awu, äbbi ning teotust leidsite ja kõige ilmale naeruks saite. Olgem walwsad sõbrad ja ühhemeleliseд, tema on wägga kawwal. Peaseks ta täna jälle meie käest siis walletaks ta ennast wab-baks, ja meie ei saaks ial maggusa kättetassomise tunni õnne maitsema. Läkki rutto temale wõlga kätte maksma.“ Kriimsilm-issand kostis: „Jutto-lorrisemine ei maksa meil middagi; murretsege mulle ennemine tuggewa ohhelikko, ma tahhan ta tosso wälja wõtta ja pikka illule korraga otsa tehha.“ Nõnda issekeskis räkides läksid nemad möda teed eddasi. Reinowadder, kes senni waikselt nende juttu kuulnud, lisas pilkamiste jure: Ma panen imeks, et teie nõu ei leia? Kül Hints juhhatab teile oh-helikko, kenne tuggewust oma kaelaga kohtomehhe künis katsus, kui sure au ning illoga ire pügilt taggasi jõubis. Agga Messikäp ja Kriimsilm, teil on wägga kiir tagga wana oso surma läkkitada, kas ehk arwate weel täna sedda asja toimetada?“

Kuningas isse läks surema issandadega seltsis linna wärrawast wälja Reinowadderi wimist luggu